

Tövbe Suyu

Ebû Hüreyre'den (radıyallahü anh) rivâyet olunur:

İsâ aleyhisselâm bir gün havârileriyle otururken, kanatları inci ve yakutlarla süslü bir kartal geldi, yanlarına kondu. Bu kartalın şimdiye kadar gördüklerine hiç benzemeyen, insanı büyüleyen bir güzelliği vardı.

İsâ aleyhisselâm “Bu kartala dikkat ediniz, kaçırmayınız. Muhakkak bizlere ibret için gönderildi” buyurdu.

Biraz sonra kartalın üzerindeki deri soyulmaya ve o göz alıcı güzelliği gitmeye başladı. Öyle oldu ki içinden tüyleri dökülmüş siyah korkunç bir canavar çıktı.

Herkes ondan korktu ve biraz önce sevip hayran kaldıkları o hayvandan tiksindiler. Bir müddet sonra bu hayvan, yakındaki suya doğru gitti. Kendini su ile yıkayıp temizledi ve eski güzelliğini elde etti. Tüyleri, göz alan kanatları inci ve yakutlarla dolu bir kartal hâline geldi...

Bunun üzerine İsâ aleyhisselâm havarilerine buyurdu ki: “İşte sizler için olan ibret bu idi.”

Havariler “Nasıl?” diye sorunca,

“Bir mümin günah işlemeyip, Allahü teâlâyâ karşı olan kulluk vazîfelerini yapınca, bu kartalın ilk hâli gibi güzel olur, herkes onu beğenir, ona gıpta eder (imrenir).

Günah işleyip Allahü teâlâyâ âsi olduğu zaman üzerindeki güzellik gider, çirkinleşir. Mümin bu günahı, bu çirkinliği hakîki tövbe suyuyla yıkar yani tövbe ederse, kartalın yıkanıp güzelleştiği gibi güzelleşir. Çünkü Allahü teâlâ tövbe edenlerin tövbesini kabul eder.”

Kaynak: Evliyalar Ansiklopedisi